

Motion till riksdagen 2008/09: MJ494

av Anders Ygeman m.fl. (s)

Utgiftsområde 23 Jord- och skogsbruk, fiske med anslutande näringar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en ökad satsning på landsbygdens hållbara utveckling.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regelförenklningar för landsbygdens småföretagare.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av mångfald inom de gröna näringarna.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om klimatöversyn av hela livsmedelskedjan.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en förnyad satsning på den ekologiska produktionen.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder för att minska jordbrukets näringsläckage.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Fastighetsverket åläggs att avsätta skyddsvärd skogsmark.¹
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skogens betydelse för att möta klimatförändringarna och behovet av bioenergi.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en förbättrad skogsvård.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om allemansrätten och strandskyddet.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stöd till biogasutvecklingen i Sverige.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett hästregister.

Fel! Okänt namn på

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om överföringen av djurskyddskontrollen.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av en veterinär serviceverksamhet i hela landet.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en kattutredning.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en fortsatt höjning av viltskadeersättningen.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en förvaltningsplan för vildsvinsstammen.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att följa det internationella havsforskningsrådets rekommendationer för fisket.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tillsättandet av en parlamentarisk fiskegrupp inför EU:s reformering av fiskepolitiken.
20. Riksdagen anvisar med följande ändringar i förhållande till regeringens förslag anslaget under utgiftsområde 23 Jord- och skogsbruk, fiske med anslutande näringar enligt uppställning:

Anslag	Regeringens förslag	Anslagsförändring
1:8 Ersättning för viltskador	111/91/91	111/111/111

¹ Yrkande 7 hänvisat till FiU.

De gröna näringarnas framtid – en socialdemokratisk investering i jordbruk, skogsbruk, fiske och livsmedelsförädling

Ett hållbart samhälle ska inte tära på jordens resurser. För oss socialdemokrater handlar miljöpolitiken om att skapa rättvisa mellan de generationer som lever nu och de som kommer. Genom en progressiv miljö- och energipolitik kan vi bevara en rik livskvalitet och en god levnadsstandard åt våra barn och barnbarn.

I Sverige finns de allra bästa förutsättningar för en grön omställning. De förändringar som vi står inför ska ses som möjligheter; genom att aktivt investera i arbetstillfällen, i ny teknik och framsynt forskning, i effektivisering, skärpta ekonomiska styrmedel och tydlig lagstiftning klarar vi både klimatmål och en positiv utveckling för de svenska företagen.

Den gröna omställningen ska ske på alla nivåer, från finanspolitikens skatteväxlingar till lantbrukets insatser för att minska näringsläckaget. Omställningen ställer självklart krav på oss som privatpersoner när vi måste se över hur vi reser, arbetar, konsumerar och bor. Men den ställer också krav på det offentliga samhället: på noggrann miljöstyrning och långsiktigt övergripande beslut. För oss socialdemokrater är det till exempel uppenbart att den så kallade marknaden behöver hjälp, ensam klarar den inte av den gröna omställningen.

De gröna näringarna har stor betydelse för hur vi klarar framtiden. Det svenska jord- och skogsbruket ska bidra till ett hållbart samhälle genom produktion av förnybara råvaror, återanvändning av näringsämnen och landskapsbevarande åtgärder. Sociala, ekonomiska och ekologiska investeringar ska ge fortsatt god utveckling och resultera i levande landsbygd med plats för många aktiva människor: företagare, mångsysslare, eldsjälur. Vårt artrika skogsekosystem ska skyddas så att det klarar klimatförändringarna. Livsmedel och andra varor ska produceras med omsorg om framtiden, och marknadsföringen av dem ska underlätta för konsumenterna i deras val.

Landsbygdspolitik

Den socialdemokratiska landsbygdspolitikerna har länge kännetecknats av en strävan efter mångfald. Lantbruk och skogsbruk är inte endast ett traditionellt brukande av jord och skog, utan också ett ökat diversifierat småföretagande. Det handlar om småskalig livsmedelsproduktion, bioenergi, träförädling, landsbygdsturism, hästverksamhet, grön friskvård och rehabilitering med mera. De gröna näringarnas möjlighet att producera förnybar energi måste utnyttjas fullt ut.

Varje person som är sysselsatt i jord- och skogsbruket ger arbete till ytterligare tre personer. En ökad tillväxt för de gröna näringarna leder till nya jobb även utanför sektorn.

Fel! Okänt namn på

Landsbygdens vitt skilda sysselsättningar grundar sig också på Sveriges växlande landskapsbild. Förutsättningarna för odling och djurhållning varierar från de norra delarnas korta sommarsäsong till de sydliga trakternas värme och bördighet. Det är de lokala förutsättningarna som alltid måste gälla när vi utvecklar landsbygdspolitiken. Ska vi kunna ta vara på möjligheterna, måste vi också ta hänsyn till förutsättningarna.

Men den borgerliga regeringen missgynnar landsbygdsutvecklingen. De partier som så värtaligt under valrörelsen förklarade att de ville satsa på småföretagandet har fått mycken kritik för sina misslyckanden med att regel-förenkla och företagsförbättra.

Höstens budgetproposition utgör inget undantag. Av de 16 miljarder som regeringen satsar på företagandet i Sverige är det endast ett hundratal miljoner som gynnar småföretagarna. Inte många förslag stödjer nyföretagandet och de enskilda näringsidkarna.

Arbetsgivaravgiftens sänkning med en procentenhet betyder till exempel cirka 80 kronor i månaden för en genomsnittlig lantbrukare. För den summan kan han eller hon anställa en extra personal under 15 minuter per månad.

A-kassans ändrade regler har också gjort det svårare att vara mångsysslare och säsonganställd. Arbetsförmedlingens försvagade kompetens i små kommuner har inte förbättrat situationen, inte heller det faktum att Försäkringskassan och Skatteverket har dragit ned på sin personal.

Den socialdemokratiska regeringen påbörjade arbetet med att förenkla jordbrukets regelsystem och minska de administrativa kostnaderna. Den nuvarande regeringen har haft samma ambition – minus 25 procent senast år 2010 – men har det senaste året fått skarp kritik för att snarare ha krånglat till det. Enligt Näringslivets regelnämnd ökade de administrativa kostnaderna och byråkratin under 2007.

I det nya landsbygdsprogram som påbörjades den 1 januari 2007 poängteras inriktningen på mångfald. Förutom den diversifiering av sysslor som vi socialdemokrater förespråkar vill programmet omfatta etnisk mångfald. Personer med utländsk bakgrund ska i större utsträckning kunna delta i jord- och skogsbruket. Detsamma ska gälla för kvinnor och unga människor. Här är tillgängligheten till utbildning viktig, liksom att företagare på landsbygden på ett enklare sätt ska kunna ta del av forskning och utveckling. Vi vill också betona vikten av att medlen betalas ut i god tid till de lantbrukare och andra som söker ekonomiskt stöd för landsbygdens utveckling. Risken är annars att tidsbundna projekt försenas eller helt enkelt läggs ned.

Livsmedel

I landsbygdsprogrammets möjligheter ingår att skapa mervärden av lokalproducerade livsmedel. Den ekologiska och lokala produktionen kan bidra till ett ökat företagande på landsbygden.

Livsmedelssektorn med sin vattenkonsumtion, sitt näringsläckage och sina långa transporter har blivit en del av klimatdebatten. De etiska aspekterna på våra livsmedel har därtill blivit allt viktigare. Maten ska komma från djur som

Fel! Okänt namn på

har fått sina biologiska förutsättningar tillgodosedda, fått foder av god kvalitet och har transporterats under drägliga förhållanden.

Svenska lantbrukare har tagit fasta på dessa krav och *ett svenskt mervärde* har skapats. Vi vill vidareutveckla detta mervärde genom att satsa på lokalproducerad och ekologisk mat. Livsmedlen ska också märkas på sådant sätt att konsumenten tydligt ser vad han eller hon betalar för. Det gäller varans ursprung, transport, förädling och energiåtgång. I satsningen bör ingå att stat, landsting och kommuner köper in lokalproducerade *och* ekologiska livsmedel. Den miljöinriktade offentliga upphandlingen blir ett viktigt verktyg för klimatmärkningsen.

I detta sammanhang vill vi också påpeka att de kommunala transportererna av livsmedel och färdiglagad mat bör samordnas för att minska körsträckorna. Kommunerna bör konsekvent använda miljöbilar för sina egna transporter.

Transporterna är en del av livsmedelskedjan. I arbetet på att minska beroendet av fossila bränslen är det viktigt att se över hela kedjan:

- ? Hur produktionen sker på gården: omsättningen av kväve i marken, husdjurens utsläpp av metan, fodrets sammansättning.
- ? Hur förädlingsindustrin arbetar: effektivare energianvändning, ökad andel bioenergi, förpackningar av förnybara material.
- ? Hur handeln görs energimedveten: kontroll av kyl och frysdisk, värme och ventilation, klok exponering som hjälper konsumenterna till klimatsmarta val, säsongsanpassade varor, god logistik med ecodriving.
- ? Hur konsumenterna får insikt: deras makt att påverka, att välja produkt med låg klimatbelastning, säsongsanpassade inköp, kollektiva transporter, endast köp av det man förbrukar, sluta slänga.

Ekologisk produktion

Redan ur nuvarande års budget ströks anslaget *Åtgärder för att främja ekologisk produktion*. Drygt hälften av de tidigare öronmärkta pengarna (30 miljoner kr) fördes i stället över till ”en samlad livsmedelstrategi”. För nästa års budget ökar regeringen anslaget för denna livsmedelsstrategi – i syfte att göra Sverige till EU:s ledande matland – samtidigt som man också höjer anslaget för en konkurrenskraftig livsmedelssektor. Vi ifrågasätter behovet av ett statligt stöd till livsmedelsbranschen och vill värna den ekologiska produktionen.

Dagens konsumenter vill köpa mer lokalproducerad och ekologisk mat, det visar en alldeles färsk undersökning som konsumentföreningen Coop har gjort bland 26 000 medlemmar. Anledningen till att konsumenterna inte handlar mer ekomat redan i dag är att utbudet är för begränsat. 70 procent sade sig vilja köpa fler ekologiska varor; grönsaker, frukt, fågel och mjölk. De svarande ansåg det också mer angeläget att maten är lokalt producerad än att den är ekologisk eller nyckelhålmärkt.

Den socialdemokratiska regeringens mål var att minst 20 procent av landets jordbruksmark ska upplåtas för certifierad ekologisk odling senast år 2010. Regeringens nedprioritering av stödet till ekologisk odling har gjort den

Fel! Okänt namn på

målsättningen orealistisk. I dag är det endast sju procent av marken som odlas ekologiskt. Vi vill att forskningen och kunskapen om den ekologiska produktionen ska utvecklas. Det krävs ökat stöd till lantbrukare för certifiering, ökad kunskap hos konsumenter och offentliga upphandlare, bättre marknadsföring och förfinade maskiner, metoder och växtsorter med mera.

Jordbruket

Det svenska jordbruket har en viktig roll i det gröna omställningsarbetet. Produktionen kan läggas om till sådant som konsumenterna efterfrågar och den redan goda djurhållningen förbättras ytterligare. Stallgödseln behöver tas till vara för biogasframställning, valet av grödor och brukningsmetoder förfinas och användningen av kväve ses över. Samtidigt pågår debatten om markanvändningen; vad ska vi använda vår jordbruksmark till i framtiden? Marken ska räcka till mycket: livsmedelsproduktion, bostadsbyggande och bioenergi.

Det traditionella jordbruket bidrar dock fortfarande till övergödningen av hav och sjöar. Men också skogsbruket, trafiken, industrierna och hushållen medverkar till strömmen av föroreningar.

Vi anser att de medel som finns inom ramen för EU:s landsbygdsprogram ska investeras i lantbruket via investeringsstöd, kompetensutveckling, information och ”kraftsamling”. De ska användas för anläggning av nya våtmarker och buffertzoner. Mellan 1995 och 2006 skapades närmare 10 000 hektar våtmarker i Sverige, vilket minskade tillskottet av kväve från jordbruksmarken till havet med åtskilliga hundra ton per år. Den socialdemokratiska regeringen hade som mål att ytterligare 12 000 hektar våtmark skulle anläggas fram till 2012.

Andra viktiga insatser för att minska läckaget är odling av fånggrödor, som bidrar till att hålla näringen kvar i jorden, inställd höstbearbetning och skyddszoner. Vi anser att en utökad rådgivning till lantbrukare har stor betydelse. Projektet Greppa Näringen har bedrivit ett framgångsrikt arbete med att ge lantbrukare råd och stöd om till exempel lämpliga tidpunkter för gödselspridning. Lantbrukarna ska ersättas för sina specifika miljötjänster via landsbygdsprogrammet.

Skogsbruket

Förväntningarna på vår svenska skog är höga. Skogen ska ge råvara till skogsindustrin, öka inslagen av trähusbyggen och ge nya möjligheter för uttag av biomassa. Den är betydelsefull för människors möjlighet till rekreation och förbättrad hälsa. Den bidrar till upplevelseturismen som är en växande sektor med stor ekonomisk potential. Den uppfyller mångas behov av grönområden för friluftsliv. Skogs- och tränäringen är en viktig tillgång i arbetet för ett hållbart samhälle. Trä och träfiber är en förnybar och nationell resurs och en ökad användning av trä ska främjas. Genom en breddad forskning ska vi

kunna nyttja en av de bästa biologiskt förnybara råvarorna. Diskussionen om hur den svenska skogen kan användas som kolsänka bör uppmuntras liksom frågan hur det ska balanseras mot värdet av biologisk mångfald. Som en av världens främsta skogsnationer, den största inom EU, är vi också en internationell föregångare. Sverige har en pedagogisk uppgift i arbetet för ett långsiktigt hållbart skogsbruk.

Vi anser att värden om skogen måste förbättras på ett mer konstruktivt sätt än vad regeringen hittills har förmått. Många skogsägare uppfattar till exempel inte kraven i skogsvårdslagen som tillräckligt skarpa. Detta leder till att bland annat återväxten blir mindre. Regeringen måste vidta åtgärder som ökar de skogsvårdande insatserna gallring, röjning och återplantering.

Vi vill att Skogsstyrelsen fortsätter sitt arbete som expertmyndighet åt regeringen, som rådgivare åt skogsnäringen och som främjare av skogsvårdslagen. Vi motsätter oss starkt regeringens förslag till avveckling av Skogsstyrelsens uppdragsverksamhet. Skogsstyrelsens arbete som värderande tredje part mellan köpare och säljare bör fortsätta.

Allemansrätten

Det svenska friluftslivet skapar jobb i hela landet. En nyligen publicerad studie visar att friluftsliv och naturturism tillsammans omsätter 35 miljarder kronor per år. Med ett förbättrat samarbete mellan naturvårdare, friluftsförbund och näringslivet kan sysselsättningen öka än mer.

En grundförutsättning för vårt friluftsliv är allemansrätten. Denna sedvane rätt som sitter så djupt rotad i den svenska folksjälen är inte minst viktig i dag, när 85 procent av alla svenskar bor i tätorter med mer än 200 invånare. Drygt sju miljoner av hela Sveriges befolkning bor på en procent av landets yta. Vi har ett stort behov av friluftsliv i tätortsnära miljö. Allemansrätten – och även en differentierad men stark strandskyddslagstiftning – ger oss den möjligheten.

Kunskapen om allemansrätten ska förmedlas till alla barn via skolan. Också tillfälliga besökare bör informeras om vilka rättigheter och skyldigheter som gäller.

Biogasen

Utvecklingen av biogas som bränsle har gått tämligen långsamt i Sverige men i takt med att hoten från klimatförändringarna blivit alltmer uppmärksammade har emellertid intresset för att använda bränsle av gödsel, matrester, slam från vattenreningar, avfall från slakterier och växtrester till energiproduktion ökat.

Vi socialdemokrater vill påskynda biogasutvecklingen i Sverige. Vi vill skapa underlag för en kraftig expansion av produktionen, med fokus på fordonsbränsle. Förutsättningarna finns, det svenska skogs- och jordbruket kan spela en viktig roll som leverantör av råvaror till biogasen och bioenergin i

Fel! Okänt namn på

övrigt. Sverige har hittills räknats som ledande vad gäller rening av biogas för fordonskvalitet och vi ska behålla den tätpositionen.

Utvecklingen av den småskaliga svenska biogasproduktionen kräver investeringsstöd. 40 miljoner kronor per år under åren 2009–2013 ska avsättas till biogasstödet från befintlig budget i axel 3 i landsbygdsprogrammet. Ytterligare 100 miljoner kronor per år ska tillföras biogasstödet under åren 2010–2013 som en följd av de förändrade prioriteringar som EU-kommissionen har föreslagit inom landsbygdsprogrammet. Det innebär 40 mnkr för 2009 och 140 mnkr de följande åren till biogasprogrammet.

Såväl jordbruksföretag som andra mindre företag på landsbygden – så kallade mikroföretag – ska kunna söka stödet. Gödselbaserad biogasproduktion har en dubbel klimatnytta; den minskar utsläppen av växthusgaser från jordbruket och ökar tillgången på förnybar energi.

För att bistå, underlätta och driva på den inhemska biogasproduktionen krävs en samordning. Naturvårdsverket bör få i uppdrag att bidra till en smidig samverkan mellan de olika aktörerna på marknaden: lantbrukare, pump-tillverkare och distributörer med flera. I Naturvårdsverkets uppdrag bör också ingå att nationellt samordna upphandling av så kallade flottfordon för kollektivtrafik, i syfte att stödja ett teknikgenombrott för biogasfordon. Vi vill också öka kunskapen om biogasen, via intensifierad forskning och byggande av lokala kunskapscentra.

Hästnäringen

Vi anser att hästnäringen är en viktig resurs för landsbygden och att den bidrar till att skapa många nya arbetstillfällen, inte minst inom sjukvård, friskvård och rehabilitering. Höstens utbrott av blåtunga hos nötkreaturen visar på svårigheterna att upprätthålla ett fullgott smittskydd. Det finns en risk för att också afrikansk hästpest breder ut sig, en sjukdom som även den sprids via svidknotten. Att registrera hästar är en åtgärd som kan underlätta i kampen mot smittsamma sjukdomar. I dag saknas kontroll över var de cirka 300 000 svenska hästarna finns. De flyttas ofta runt i landet, vilket ökar risken för spridning av smitta.

Djurskyddet

Sverige har hittills haft världens bästa djurskydd som vi har utvecklat i kombination med ett konkurrenskraftigt jordbruk och en framgångsrik forskning. Ambitionen är att djuren i EU ska ha samma goda skydd som djuren i Sverige, inte tvärtom. Vi ska inte sänka vår strävan efter ett optimalt djurskydd för att anpassa oss efter övriga medlemsstater.

Vi tvivlar fortfarande på kostnadseffektiviteten i att lägga ned Djurskyddsmyndigheten och motsätter oss överföringen av djurskyddskontrollen till länsstyrelserna. Vi menar att regeringens förslag om att föra över kontrollen från kommunerna till länsstyrelserna innebär att det fysiska avståndet ökar

Fel! Okänt namn på

samtidigt som de arbetsrelaterade kontakterna minskar. Detta leder i sin tur till att det krävs mer tid och resurser för att utföra kontrollerna. Spontana, oanmälda besök blir svårare att genomföra och den lokala kännedomen om förhållandena i olika djurbestånd riskerar att försvinna.

Vi befarar också att små jordbruk och små kontrollenheter får färre kontroller utförda i och med de ökande avstånden och att kontrollmyndigheten tvingas ta längre tid på sig för att komma till akuta situationer. Den effektiva samordning som finns mellan många kommuners djurskyddskontroll och deras miljö- och hälsoskyddskontroll försvinner. Ett flertal inspektörer har bägge typerna av kontroll som arbetsuppgift. När miljö- och hälsoskyddskontrollen fortsättningsvis ligger kvar i kommunerna, vilket vi förespråkar, medan djurskyddskontrollerna förändras minskar samordningseffekterna. Avgifterna för de olika kontrollerna blir dessutom olika. Det är svårt att se förenklingstvinsterna i detta.

Vi vill bevara en fortsatt god smittskyddsorganisation och en veterinär serviceverksamhet landet runt. Regeringen flaggar för en privatisering av veterinärerna. Om privata aktörer tar över riskerar vissa delar av landet att få en bristande veterinär vård. På platser med få djurhållare och låg djurtäthet kommer inga veterinärer att vilja starta eget. Detta slår mot landsbygdens och de gröna näringarnas utveckling.

Katter har av tradition ett lågt ekonomiskt värde, vilket gör att de av många behandlas vårdslöst och som något man gör sig av med när intresset sviker. Det finns ett antal organisationer som tar hand om övergivna katter, men resurserna är små och täcker inte behovet. Vi menar att kattens status måste uppvärderas.

Också i den borgerliga regeringens proposition om tillsyn av hundar och katter märks ointresset för katter. Frågan om märkning och registrering av katter har helt sonika lyfts bort ur propositionen. Vi vill att regeringen snarast tillsätter en kattutredning, som ett första steg på vägen mot en lag om märkning och registrering av katter.

Jakt och viltvård

Viltet är en begränsad resurs som vi delar gemensamt. Det måste förvaltas på ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart sätt, så att våra vilda arter kan bevaras i livskraftiga bestånd. Ett väl fungerande rapporteringssystem bör utvecklas för att förbättra viltvården. Jakten på vilt ska ske på ett etiskt godtagbart sätt och fällt vilt ska i möjligaste mån tillvaratas och användas. Eftersökningen av skadat vilt från till exempel trafikolyckor bör få en fastare verksamhetsstruktur. Regeringen höjer ersättningen för viltskador, vilket är bra, det är många renägare och jordbrukare som drabbas negativt av rovdjurstammarna. Men vi finner det snopet att det endast handlar om en insats under ett år. Regeringen visar ingen uthållighet i sina prioriteringar. Det är rimligare att höja viltskadeersättningen för de kommande tre åren.

Inom den svenska jakten har älgen en särställning. Omkring 100 000 älgar skjuts varje år, vilket ger älgkött till ett värde av nära en halv miljard kronor

Fel! Okänt namn på

om året. Dagens älgförvaltning är inriktad på att skapa en livskraftig älgstam med hög kvalitet och i balans med betet. Det mesta handlar dock om lokala resurser. Vi menar att förvaltningssystemet bör ses över och anpassas efter älgstammarnas lokala spridning och ekologiska förutsättningar. Jakten på älg ska utgå från tillgången på bete, de areella näringarna och trafiksäkerheten.

Vildsvinsstammen har ökat kraftigt i Sverige under de senaste åren. Idag finns cirka 60 000 vildsvin från Dalälven och söderut. Förra året inträffade närmare 1 500 trafikolyckor med vildsvin inblandade. Djuren orsakar stora skador i jord- och skogsbruket, samtidigt som deras bökande gynnar spridningen av många växtarter och leder till snabbare näringsomsättning i skogsmarken.

Naturvårdsverket säger i en rapport att vildsvinsstammen kan begränsas genom ett högre jakttryck. Verket föreslår också att planerad åtling och utfordring av vildsvin ska ske på platser som ligger på behörigt avstånd från odlingsmark. Vi anser att regeringen snarast bör presentera en förvaltningsplan för vildsvinsstammen.

Fisket

Även fiske tillhör de gröna näringarna. Den socialdemokratiska fiskepolitiken bygger på att havets resurser brukas på ett ekologiskt och ekonomiskt hållbart sätt. Det är vår uppgift att ge fiskenäringarna de rätta förutsättningarna så att de kan utveckla en långsiktighet i företagandet.

Fisket har under lång tid präglats av en kortsynt närighet. Utfiske, svartfiske och fiskedumpning är företeelser som vi har brottats med under senare år.

Ändå finns fortfarande chansen att säkerställa ett framtida fiske i såväl Östersjön som Västerhavet. Ett första krav är att Sverige och övriga fiskerationer följer de rekommendationer som forskarna vid Internationella havsforskningsrådet (Ices) ger. Vi socialdemokrater är övertygade om att det finns en reell möjlighet till att trygga torskens fortlevnad och ge fiskenäringen de långsiktiga förutsättningar som den nu behöver. Två goda tillväxtår har bidragit till en ljusning.

Ett andra krav är att den borgerliga regeringen driver på inom EU för att medlemsstaterna fullt ut ska följa Ices rekommendationer. Därtill måste minimimåttet på torsk ökas från 30 till 45 centimeter i alla EU-vatten, och fiskedumpningen måste stoppas liksom EU:s subventionering av fiske i vatten utanför EU. En utskrotning av fiskeflottan är nödvändig; det ska ske med hjälp av EU:s strukturfonder och med nationella medel. En mer specificerad utskrotning måste också göras utifrån beståndens storlek och den fiskekapacitet som finns.

Vi förslår, inför EU:s arbete med den nya fiskepolitiken och omformuleringen av lagstiftningen, att regeringen snarast tillsätter en parlamentarisk fiskegrupp. En nationell samsyn om fiskets förutsättningar kan positivt bidra till utformandet av den nya fiskepolitiken.

Fel! Okänt namn på

På nationell nivå vill vi gå vidare med de lokala och regionala råd som riksdagen har beslutat om. En av de viktigaste fiskepolitiska uppgifterna, som vi socialdemokrater ser det, är att skapa en samverkan mellan näring, miljöorganisationer, forskare och kustkommuner. Fiskeriverket måste samarbeta med berörda parter. Förutsättningar för ett hållbart resursutnyttjande och en bibehållen svensk fiskenäring måste skapas.

Det ”småskaliga” fisket runt vår kust ska prioriteras eftersom det är regionalpolitiskt viktigt: för glesbygden, för sysselsättningen, för turistnäringen och inte minst för fiskenäringen. Det fria handredskapsfisket ska också fortsatt värnas.

Stockholm den 7 oktober 2008

Anders Ygeman (s)

Ann-Kristine Johansson (s)

Aleksander Gabelic (s)

Dan Nilsson (s)

Helén Pettersson i Umeå (s)

Jan-Olof Larsson (s)

Bo Bernhardsson (s)

Carina Ohlsson (s)